

دیدگاهها

مقدمه :

استاد دکتر محمود بهزاد با ارسال مقاله‌ای که آنرا مطالعه خواهید فرمود همکاران خودشان را در ماهنامه رازی مورد عنایت قرار دادند.

البته در نظر داریم در اولین فرصت مناسب از استاد رخصت طلبیده و برای یک گفتگو و گپ دوستانه خدمتشان شرفیاب شویم و از این پیر قبیله داروسازان نکته‌ها بیاموزیم، اما تا آن زمان (که زیاد هم دیر نخواهد بود) برسد، به ذکر چند نکته در مورد ایشان بسته میکنیم و سپس به مرور مقاله وزین ایشان میرازیم:

استاد بهزاد به سال ۱۲۹۲ در شهر رشت متولد شدند.

يعنى آنهمه شور و نشاط و سرزنشگی در ۷۹ سالگی از ایشان ساطع میشود؟ باید از نزدیک با ایشان دمخور بود تا راز این ماندگاری را یافت. بهر حال ایشان در سال

۱۳۱۴ موفق به اخذ لیسانس از دانشسرای عالی شده به یک مدل درجه یک علمی هم دست میباشد. در سال ۱۳۲۸ از دانشکده داروسازی فارغ التحصیل میگردد. در حالیکه همزمان در دبیرستان البرز به تدریس نیز اشتغال داشتند.

حاصل عمر استاد نزدیک به ۷۰ جلد کتاب تألیفی یا ترجمه شده است. ایشان از سال ۱۳۶ به همکاری نزدیک با جامعه داروسازان گیلان میپردازند و هر ماهه یک بولتن علمی برای همکاران در آن استان فراهم میآورند - دعوت از سخنرانهای مختلف و تداوم حیات علمی خانه داروسازان گیلان نیز با یاری و مساعدت ایشان صورت میذیرد.

برای استاد عمری پربر کت آرزو میکنیم و امیدواریم که همیشه در کارهای خود موفق و مؤید باشند. خداوند یار و یاور همه خدمتگزاران راستین در همه زمینه‌ها، خصوصاً داروسازی، باشد.

پلاسمای آن یک الی دو ساعت است به عنوان مثال انتخاب می‌کنیم و half-life پلاسمای آن را به منظور ایجاز در کلام همان یک ساعت در نظر می‌گیریم. اگر ۵۰۰ میلی‌گرم از نمک سدیم آن را در عضله تزریق کنیم پس از یک

قابل توجه نویسنده‌گان و مترجمان گروه پزشکی در بسیاری از نوشته‌ها و ترجمه‌های همکاران ارجمند گروه پزشکی معادله‌ای برای لغات و اصطلاحات خارجی به چشم می‌خورد که گرچه در پاره‌ای موارد مصطلح شده‌اند،

ساعت غلظت پلاسمای آن به ۷ تا ۱۴ میکرو‌گرم در میلی‌لیتر پلاسمای رسد. (در اینجا اینجا نیز ۱۰ میکرو‌گرم را که حد متوسط است در نظر می‌گیریم). پس از گذشت یک ساعت دیگر غلظت پلاسمای آن به ۵ میکرو‌گرم

نادرست‌اندو کاربرد آنها مجاز نیست. در اینجا به چند مورد اشاره می‌شود.
half-life - ۱ را نیمه عمر ترجمه می‌کنند، حال آنکه ترجمه درست آن عمر نیمه half-life را که آمیسیلین است. آمیسیلین را

قرار دارد بخورد، آن لیوان به طرف زمین سقوط می کند و هیچ وقت چنین امری را آزمایش نکرده ایم.

افراد سالخورده عموماً تجربه بسیار درباره امور مختلف زندگی دارند چون شاهد بسیاری از آنها بوده اند. ولی دانشجویان و دانش آموزان در آزمایشگاههای شیمی و فیزیک و زیست شناسی به آزمایشهای گونا گون دست می زند و در ضمن آزمایشگری به بسیاری نکات علمی توجه می یابند.

۴- در عموم کتابها و مقالات این روال متن خارجی را $20-30 \text{ mg/day}$ به صورت $20-30 \text{ میلی گرم / روز می نویسند}.$ این نوع برگردان یک غلط فاحش است زیرا، درست است که اعداد را در زبان فارسی از چپ به راست می نویسند و می خواهند ولی مطلب را از راست به چپ می نویسند و می خوانند. مرداد از $20-30 \text{ mg/day}$ که در زبان خارجی از چپ به راست نوشته می شود این است: $20-30 \text{ میلی گرم در روز}$ ، « $20-30$ » در زبان ما مفهومی ندارد و باید گفته و نوشته شود $20-30$!

۵- غالباً «چنانچه» را به جای «چنانکه» به کار می بردند: چنانچه یعنی اگر و چنانکه یعنی به طوری که، بسا دیده شده است که می نویسند یا می گویند «چنانچه در صفحات پیش گفته شده» در حالی که مرادشان این است «چنانکه در صفحات پیش گفته شده».

امید است مورد توجه همکاران گرامی قرار گیرد.

دکتر محمود بهزاد

می رسد و پس از یک ساعت دیگر به $2/5$ و بر این قیاس. پس در هر ساعت نیمی از نصف آن کم می شود و به عبارت دیگر عمر نیمی از آن، یک ساعت است = با عمر نیمه.

در زبان مانیمه وقت و نیمه راه بترتیب معنی نصف وقت و نصف راه است. نیمه عمر یعنی وقتی دو برابر گردد می شود عمر. حال آنکه در اینجا آمی سیلین در یک ساعت نصف می شود و پس از یک ساعت دیگر به یک چهارم غلظت اولیه می رسد و پس از یک ساعت دیگر و

یک هشتم آن!

بنابر آنچه گذشت half-life یعنی عمر نیمه (ونه نیمه عمر!).

۲- cerebral hemispheres را غالباً «نیمکرهای مغز» ترجمه می کنند، حال آنکه مغز به تمامی آنچه درون جمجمه جای دارد اطلاق می شود Cerebral صفتی است مشتق از Cerebrum یعنی مخ، پس می شود نیمکرهای مخ و نه نیمکرهای مغز!

۳- experiment را تجربه ترجمه می کنند، حال آنکه تجربه معادل experiment است و Experience آزمایش است. تفاوت آزمایش و تجربه این است که «آزمایش به منظور تحقیق درستی یا نادرستی یک فرضیه» ترتیب داده شده می شود و عملی فعال (active) است، حال آنکه تجربه بدون قصد و خود به خود فقط با توجه کردن به رویدادها حاصل می گردد و عملی منفعل (Passive) است. همه ما به تجربه می دانیم که اگر دستمان به لیوانی که روی میز